

UPRAVNA KOMISIJA ZA KOORDINACIJO SISTEMOV SOCIALNE VARNOSTI

PRIPOROČILO št. S1

z dne 15. marca 2012

o finančnih vidikih čezmejnega darovanja organov živih darovalcev

(Besedilo velja za EGP in za sporazum ES/Švica)

(2012/C 240/04)

UPRAVNA KOMISIJA ZA KOORDINACIJO SISTEMOV SOCIALNE
VARNOSTI –

ob upoštevanju člena 72(a) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti ⁽¹⁾, v skladu s katerim je Upravna komisija pristojna za obravnavo vseh upravnih vprašanj in vprašanj v zvezi z razlago, ki izhajajo iz določb Uredbe (ES) št. 883/2004 in Uredbe (ES) št. 987/2009 ⁽²⁾,

ob upoštevanju člena 168(7) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju člena 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

v skladu s pogoji iz drugega pododstavka člena 71(2) Uredbe (ES) št. 883/2004,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pri ukrepih Unije se upošteva odgovornost držav članic za opredelitev njihove zdravstvene politike ter za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvene oskrbe.
- (2) Ukrepi Unije ne vplivajo na nacionalne določbe o darovanju ali uporabi organov ali krvi za namene zdravljenja.
- (3) Uredba (ES) št. 883/2004 ne zagotavlja rešitve za povračilo zdravstvenih storitev živemu darovalcu, kadar zako-

nodaja, ki se uporablja za darovalca, izključuje ali ne določa povračila stroškov in zakonodaja, ki se uporablja za prejemnika organa, ne krije stroškov darovalca.

- (4) Priznava se, da gre pri presajanju organov za stroškovno učinkovito zdravljenje, ki bolnikom prinaša izjemne koristi, darovanje organov živih darovalcev pa mora biti opravljeno tako, da bo socialno tveganje posameznega darovalca čim manjše.
- (5) Če zakonodaja, ki se uporablja za darovalca organa, živim darovalcem organov ali za darovanje organov živih oseb nasploh ne zagotavlja povračila, bi moral pristojni nosilec prejemnika organa poiskati humanitarno priložnostno rešitev in povrniti storitve, potrebne pri čezmejnem darovanju organov živih darovalcev.
- (6) Živemu darovalcu mora biti omogočeno, da na podlagi vseh ustreznih informacij samostojno sprejme odločitev in bi moral biti vnaprej seznanjen s pogoji zdravstvenega zavarovanja, povračilom stroškov v zvezi s čezmejnem darovanjem organov in denarnim nadomestilom za čas bolezni ob morebitni izgubi dohodka –

PRIPOROČA:

1. pristojni organi prejemnika organa bi morali ob pripravi ali odobritvi darovanja organa živega darovalca, zavarovanega v drugi državi članici, proučiti dostop živega darovalca do sistema zdravstvenega zavarovanja pri problemih, povezanih s postopkom darovanja;

2. pristojni organi prejemnika organa poiščejo humanitarno rešitev in darovalcu povrnejo storitve, potrebne pri čezmejnem darovanju, če zakonodaja darovalca temu ne zagotavlja upravičenosti do zdravstvenih storitev;

⁽¹⁾ UL L 166, 30.4.2004, str. 1 (Popravek UL L 200, 7.6.2004, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, (UL L 284, 30.10.2009, str. 1).

3. pristojni organ darovalca v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, zagotovi denarno nadomestilo za bolezen, ne glede na to, v kateri državi članici je bil organ darovan ali kdo je bil prejemnik organa. Morebitno izgubo dohodka darovalca, povezano z donacijo, bi bilo treba obravnavati po pristojni veljavni zakonodaji darovalca enako kot vsako drugo nezmožnost za delo, saj ni razloga, da bi bila nezmožnost za delo, ki je posledica darovanja organa, obravnavana drugače kot druge vrste nezmožnosti za delo iz zdravstvenih razlogov.

Predsednica Upravne komisije

Karin MØHL LARSEN
